

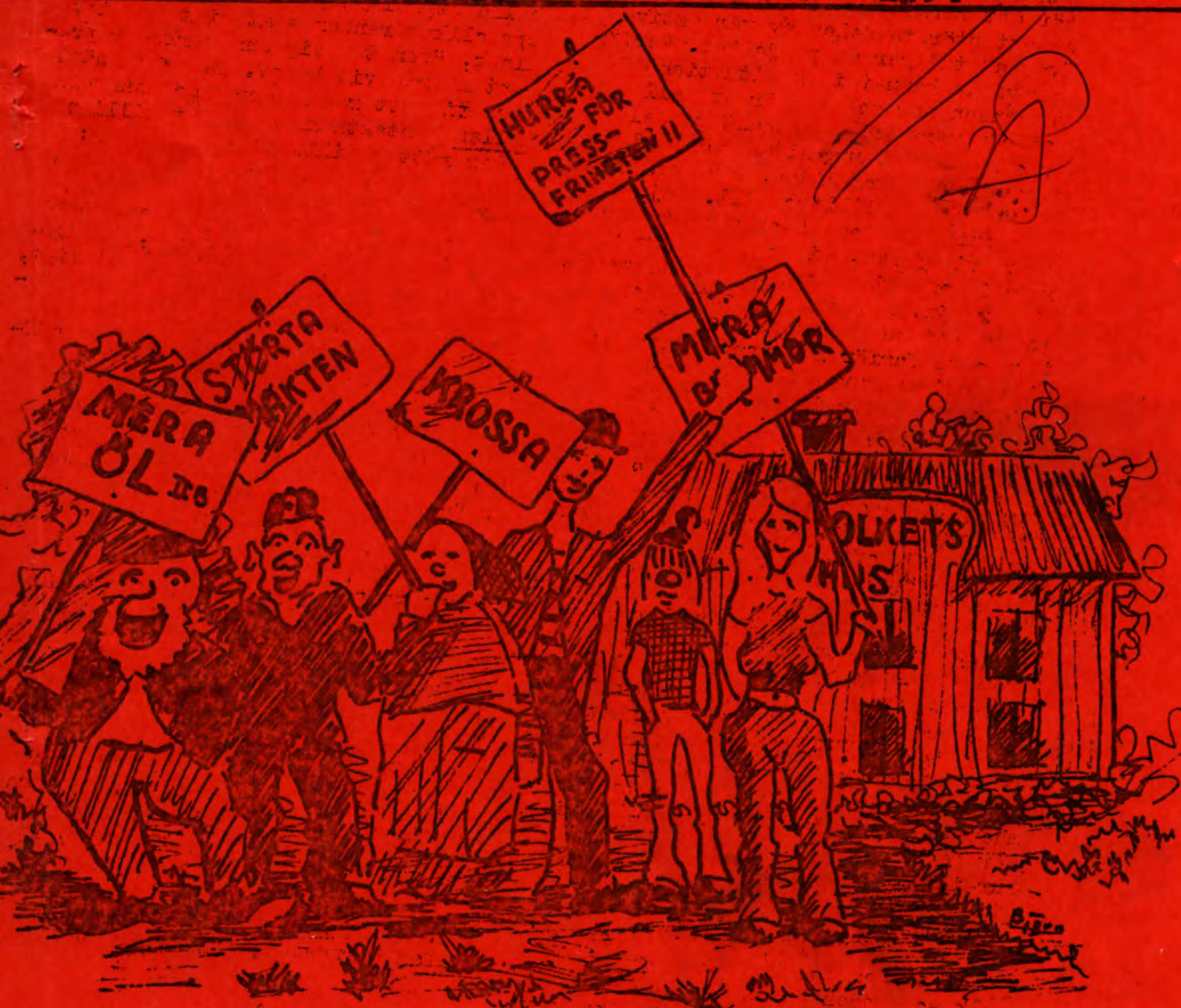
PODDnumret

KLUBB TÄBY

Årgång 3

nr 3

1977

Tankar från redaktionen

Det är hög tid att ta upp det lokala fackliga engagemanget till debatt. Orsaken till att ta upp detta viktiga ämne till debatt är väl skiftande men vi vill gärna komma med några funderingar i ämnet.

För det första är det dock fortfarande så att största delen av vår aktiva "vakna" tid går åt på jobbet. Varför har vi då hamnat i en situation där tendensen mer och mer är att allt som rör vårt arbete handläggs dels av ombudsmän å ena sidan och verkets experter å andra sidan, som man tycks ha obegränsad tilltro till. Nej, enligt vår mening är dom absolut bästa experterna vi själva, vi som dagligen arbetar i dom olika postala funktionerna. Vi har ju, som bekant, ofta flera års erfarenhet och kunskaper som vi bär inom oss. Varför i hertansnågarsskäm vi då sticka huvet i busken och bara nöja oss med färdiga utredningar som föreläggs oss, vare sig det gäller rent postala omläggningar eller fackliga ställningstaganden? Vi måste som vi ser det på något vis vända denna trend. Ett argument för bristande engagemang som man hör ofta är "folk har det så bra, varför då klaga". Om vi skulle titta lite närmare på detta påstående: a-Om så är fallet, hur förklarar man då den höga sjukfrånvaron på bl a pk Täby 1? b-Det finns massor av fina uppslag och ideer kring vår arbetssituation som tyvärr alltför lätt hamnar utan åtgärder. c-Slutligen förekomsten av en slags "polsk riksdag" som då och då kritiserar vår lokala klubbverksamhet och vissa "vänsterelement" däri. Vår teori är att bl a det sista visar hur illa många upplever möjligheten att påverka sin arbetssituation både arbetstekniskt och fackligt. Så tar man och stjälpur dessa aggressioner på dem som är närmast, tex på folk som redan är engagerade, men dessutom skulle vilja vidga sina vyer och sätta sig in i internationella frågor.

Är inte just detta att "man ser inte skogen för bara träd" alltså minskad kritik. Vad som är A och O för oss som dagligen arbetar i dom olika funktionerna.

Så ett försök till en beskrivning av vår syn på klubbarbete. Vi har inom klubbens område en hel del olika slags befattningar. Skulle man inte kunna

jobba så här tex. Varje arbetsområde utser 1 eller 2 kontaktmän, dessa tar sig an just sin grupps ärenden och önskemål, samt genom informella möten, samtal o dyl fångar upp problemen. Dessa kontaktmän kan då till att börja med samverka med varandra, för det andra hålla styrelsen på halster och följa upp olika ärenden samt sist men inte minst, även ta sig ann verks- representanterna vid behov. På detta sätt tror vi att redan genom god samverkan mellan kontaktmännen kan åtskilliga saker rättas till. Andra fördelar: Det är åtskilligt mycket lättare att uttryckas inför en mindre grupp, speciellt om det rör sig om ens eget arbete, än vid ett klubbmöte, som tyvärr ofta upplevs som lite högtidligt, stelt och byråkratiskt och som ett forum för dom munviga. På klubbmötena ställer naturligtvis våra helt uppoffrande kontaktmän upp i spetsen för sitt gäng.

Nackdelar finns naturligtvis också: a) detta är ett djävla jobbigt sätt, det kanske rentav kostar några timmar av fritiden också. Fast å andra sidan, har man väl nått resultat så har man ju glädje och nytta av det dagligen i sitt arbete.

Ja, detta är några funderingar kring detta ämne och ett litet försök till något konstruktivt, måhända är det önskedrömmar.

Alternativet är, som vi ser det, att överlämna besluten till andra, utan eget inflytande och allt vad det för med sig av egoism, främlingskap och dålig anda på arbetsplatsen. Ta gärna och plita ner just Dina synpunkter till Ditt språkrör "Postnumret", vi väntar med spänning.

Red: Hannu Kuuluvainen, Jan Åhman,
Stefan Hörnqvist, Björn Berglund.

KLUBBNYT T.

Skyddskommitten i Täby. En ständigt återkommande punkt på dagordningen för skyddskommittens möten är den dåliga luften på Täby 1. Vi har begärt att tiderna för av- och påslagning av fläktarna skall ändras. Efter mycket tjat skall det önskemålet nu tillgodoses. Få se om det hjälper. En representant för Vattenbyggnadsbyrån har vid besök på kontoret låtit meddela att lufttillförseln per timme är "mer än tillräcklig för det antal personer som arbetar inom Postens lokaler". På det senaste mötet beslöts att göra en påstötning om dammsugning av utblåsningsventilerna.

Den stora glädjande nyheten på kommittemötet var meddelandet om att en annan av "följetongsfrågorna", skyddsnetet över lastintaget Täby 1, kommer att lösas. Fastighetsbolaget vägrade att frivilligt sätta upp ett nät, men efter besök av Yrkesinspektionen har man nu ålagts att göra det.

Feladresserade tidningar. De tidningar som f.n. kommer feladresserade, t.ex. Veckans affärer, har inte längre dispens för detta. Den utgick redan vid årsskiftet.

Postverket har tillsatt en adresseringsutredning, som snart kommer med ett förslag. Detta kommer att omfatta vikningen av tidningar, platsen för adresseringen, storleken på skriften, adresseringen i förhållande till annan text m.m.

Enligt Eskil Gustavsson, ombudsman på förbundets postsektion, kommer adresseringsutredningens förslag att "lösa alla problem".

Ändringar ö lördagsorganisationen. Något mer konkret förslag om hur man tänkt sig den ändring i lördagsorganisationen fr.o.m 1.6.78 som det talas om, har ännu inte presenterats. En arbetsgrupp tillsatt av verket arbetar med frågan. Hur kommer man t.ex. att kvittera merarbetet med den kvarliggande lördagsposten mot den nytillkomna lediga lördagen var fjärde vecka? Vilka personalgrupper på ankommandesidan kommer att bli lediga - tänker man "glömma" innepersonalen liksom i somras? osv. Vad gäller organisationen för utdelning av lördagsposten arbetar man med två alternativ f.n. Alternativ 1 innebär att express+A-posttidningar delas ut lördagar, all övrig lördagspost plus ankommande A-post delas ut måndag. Måndagens B-post sparas till tisdag. Med detta system skulle

måndagarna få ca 26% av veckans post.

Alternativ 2 går ut på att express+A-posttidningar delas ut lördagar (samma som alt 1). På måndagen skulle så övrig lördagspost samt all på måndagen ankommande post delas ut. Då skulle postmängden måndagar bli ca 30% av veckans post.

Kollektivanslutningen. Som bekant är alla klubbens medlemmar genom avdelningen kollektivt anslutna till Stockholms Arbetarkommun (SAP). För den som vill reservera sig mot detta (varvid avgiften istället överföres till semesterhemsföreningen) finns blanketter hos klubbstyrelsen.

Ny arbetstidsberäkning i stadsbrevbäringen.

Verksledningen har i många år gnällt om att brevbararna "tjänar för mycket tid". Man påstår, att en del av de förutsättningar som var för handen på 50-talet när de undersökningar genomfördes, vilka ligger till grund för den arbetstidsberäkning som fortfarande användes i brevbaringen, har förändrats i för brevbararna positiv riktning. Till slut genomförde man för några år sedan en undersökning där man studerade 252 stadsbrevbäringsdistrikt över hela landet; bl.a. några distrikt i Täby.

Man har nu redovisat utfallet av undersökningen. Enligt denna var distrikten i genomsnitt 35 minuter mindre än gällande arbetstidsberäkningar utvisar. Utgående från detta material, samt önskemålet om en enklare, mera lättförstådd arbetstidsberäkning, har man presenterat ett förslag till ny arbetstidsberäkning.

Poängen med denna är naturligtvis i första hand att den, som man säger, "suger upp" de påstådda 35 min:s "undertid". Den nya beräkningen reducerar nämligen arbetstiden med i snitt 35-40 min/dag, dvs våra distrikt skulle bli så mycket längre.

Detta har man uppnått genom att överlag skära ned tiderna för de olika momenten som ingår i en brevbarares arbete, men särskilt märks att måltidsuppehållet på 20 minuter, som idag är inräknat i förarbetstiden, tagits bort. Istället skall en obetald rast på 30 minuter läggas in. Likaså har man helt tagit bort trapptillägget. Vad detta skulle resultera i om det genomfördes kan den som gått t.ex. Åkerby- eller Marknadsvägen i Täby föreställa sig. Tide för bunthämtning har skurits ned osv, osv.

Ovanstående redogörelse bygger helt på den muntliga information som lämnades från Eskil Gustavsson på ett möte den 4/10. Tyvärr ville han inte lämna ut någon skriftlig information, vilket är nödvändigt för att man genom "provräkningar" ska kunna få en uppfattning om hur förslaget slår för olika typer av distrikt inom vårt område. Då skulle man också kunna kontrollera "enkelheten" i förslaget: om det är enklare och hur det i så fall slår. Det vore ju i och för sig bra med ett enklare system, men samtidigt kan ett sådant innebära ännu mer orättvisa mellan

Två räkneexempel på Postverkets förslag till ny arbetstidsberäkning i stadsbrevbäringen.

I. Distrikt 130 A - Täby. Rent villadistrikt.

Förutsättningar.

Antal försändelser/dag	797
Antal villor	304
Antal ig	5
Färdsträcka t o fr distriktet (i 100-tal m)	56
" inom " "	145
Felpalc pl	52
Eftersändningar antal	30
Färdsätt cykel	

Förarbete.

Grundtid	309 avl. ställen x 0.03 min	9 min
Försändelser att förarbeta	797 x 0.13	104
		<u>113 min</u>
Fördelningstid	9%	10
		<u>123 min</u>
Påklädning		5
		<u>128 min</u>

(152 min idag)

Turararbete.

Tid för färd t o fr och inom distr	201 x 0.57 min	115 min
Tid för avl vid pl	254 pl Ö x 0.23 + 50 pl D x 0.13	65
" ig	5 x 0.60	3
Tid för buntar	797 förs x 0.007 min	6
Felpalc pl (uppskattning)	52 x 0.04	2
Trafikljus	2 x 0.3	1
		<u>192</u>
Fördelningstid	8%	15
		<u>207 min</u>

(217 min idag)

Efterarbete.

Fast tid		2 min
Efs och obeställbara (samlingskuvert räknas som en eftersändning) 30 st idag - 20 x 0.5		10
		<u>12 min</u>

(10 idag)

Summa.

Den nya beräkninge ger 347 min mot idag 379 min = - 32 min /dag

Not. Antalet pl D resp pl Ö är naturligtvis en uppskattning eftersom motsvarande indelning inte existerar på den nuvarande arbetstidsber. Samma gäller antalet efs.

II. Distrikt 134 A - Täby.3 -vånings hyreshus utan hiss.

Färrarbete.

Grundtid	419 avl.st. x 0.03	13 min
Försändelser att färrarbete	748 x 0.13	<u>97</u>
		110
Fördelningstid	9%	<u>10</u>
		120
Påklädning		<u>5</u>
		<u>125 min</u>
		(149 min idag)

Turararbete

Färd	inom distr (100-tal m) gång	15 x 1.21	18
Färd till och från distr	" cykel	14 x 0.57	8
	gång	5 x 1.21	6
Tid avlämning i	pl	2 x 0.16	-
	ig	3 x 0.43	1
(fram till porten) uppg	74 x 0.23	17	
Tid avl i uppg fram till första avl.st.	74 x 0.15	11	
	per avl.st.	47 x 0.05	21
	förflyttning ml våningar	140 x 0.36	50
Tid för bunthämtning	748 försändelser x 0.007	5	
		<u>137</u>	
Fördelningstid	8 %	<u>11</u>	
		<u>148 min</u>	

Efterarbete

Grundtid		(208 min idag)
Efs och obeställbara (50 förs/dag idag)		2
	35 x 0.5	<u>18</u>
		<u>20 min</u>
		(20 min idag)

Summa: 293 min mot 380 min idag = -87 min/dag!

För båda uträkningarna gäller den reservationen att de är gjorda efter Eskil G:s muntliga redogörelse.

/JÅ

distrikten.

Och, som sagt, det får ju under inga villkor innebära att man stjälar en massa tid ifrån oss!

Detta är alltså Postverkets förslag.

Sektionen håller nu på med undersökningar för att sedan lägga ett motförslag. Därefter blir det förhandlingar. Som underlag för dessa ligger Pv:s förslag samt förbundets 8-punktsprogram (presenterat i Stasanställd 40/77).

Målsättningen från verkets sida är att genomföra den nya arbetstidsberäkningen samtidigt med att lördagsbrevbäringen dras in fr.o.m 1.6.78.

Eskil Gustavsson såg positivt på möjligheterna att tillbakavisa verkets förslag.

Han kan ha rätt, men en sak är säker, och det är, att alla brevbearare nu måste sätta sig in i och följa den här frågan noga och vara beredda att säga ifrån om det behövs. Annars kommer vi att bli blåsta!

Jultrafiken.

Ved mötet den 4.10 presenterade avdelningsstyrelsen en sammanställning av yttrandena från klubbarna över -7 års jultrafik:

SYNPUNKTER FRÅN KLUBBARNAS ANG. JULTRAFIKPERIODEN 1976.

Uppgårelsen mellan avd 3001 och regionen träffades för sent (trots att man började med förhandlingarna redan i sept). Det påverkade rekryteringen som därigenom kom i ett sämre läge än tidigare år.

En bidragande orsak till detta var också att annonseringen kom igång senare i år.

Svårigheten att få äldre ungdomar intresserade för jularbete i postverket kan förutom lönesättningen vara de få förstärkningsdagarna som ges vilket tillsammans ger en liten förtjänst som juljobbare i posten.

En stor del av ungdomarna som söker jularbete är i åldern 15-16 år. De flesta av dem är helt oerfarna vid postarbetet. Därför måste utbildning och befattningsövning kraftigt utökas.

Genom att inte fullgod arbetskraft kan erbjudas ved ex. fst. i brev- bärning har följande fråga uppkommit.

Möjligheter för den ord. bb i sitt distrikt att själv bestämma om han vill ha fst, eller öt, för de dagar som fst omfattas.

Julfoldern anses allmänt komma ut för sent 19 dec.-76. Den måste i fortsättningen, om den ska vara ett informativt organ, utges betydligt tidigare. Som en direkt följd av folderns sena utgivning kan antas att de flesta julkort var poststämplade 20-21 dec. Detta i sin tur innebar att stor % av julkorten inte kunde utdelas före jul, det styrker uppfatt-

ningen om att största delen julkort utdelades den 27-28 dec., alltså efter julen.

Då julafton blir fri från postutdelning bör julst. fortsätta även efter julhelgen.

Många menar att fst, redan skall sättas in tidigare än vad som varit fallet de senaste åren.

På nyårsafton har det varit svårigheter att få transportmedel. Man får komma ihåg att postkontoren har samma organisation som M-F, alltså företagstur och buntkörning.

B-post från Sth ban kommer vissa dagar med för lite B-post på em, mestadelen kommer på morgonen efter.

På mötet valdes en förhandlingsdelegation på tre personer. Valda blev Stig Parborn/Stje, Rolf Stenlöf/Sltna, Åke Viberg/Sth 4. De fick också i uppdrag att arbeta fram det förslag som skall ligga till grund för årets förhandlingar.

/Jå

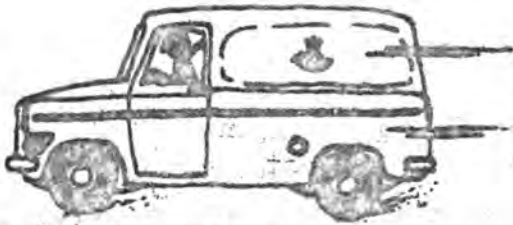
XX
forts. "Svar till Åke Modigh och Jan Czajkowski".

Här har vi nämligen pudelns kärna: det är just med hänvisning till den (påstådda, i verkligheten ej längre existerande)"planerade ekonomin" som t. ex JC innerst inne försvarar Sovjet av idag!

Den här artikeln är en allmän inledande kommentar till JC/ÅM:s inlägg från min sida. I artiklar i kommande nummer, ska jag grundligare gå in på de frågor som tagits upp i diskussionen.

Samtidigt vill jag, vilket jag hoppas framgår av inlägget, markera mitt avståndstagande från de som kallar sig "socialister", men försvarar Sovjet; de som kallar sig "antiimperialister", men inte ställer upp för kravet Sovjet ut ur Tjeckoslovakien.

/JÅ

CHAUFFÖRS- FRÅGOR:

Återigen har vi upplevt en pressande tid inom transportavdelningen. I och med färdigställandet av postterminalen i Danderyd som trädde i funktion den 3 okt, blev också våra vakter berörda. Genom kraftfullt agerande av transportpersonalen lyckades vi till slut avstyra diverse projekt, typ delning av trpt.avd mellan Täby och Danderyd.

Det hela slutade med att ett av ch-personalen utarbetat förslag antogs för att lösa transporterna vid den nya terminalen. Därmed undveks en total omläggning, vi behövde ej heller ändra inställelse- och avslutningstider på vakterna samt kunde behålla de nuvarande vakt-lagen i transporten. Med tanke på att Enebyberg tillkommer våren -78 ansåg vi detta vara bästa alternativet för att komma ifrån flera stora omläggningar på kort tid. Där har vi för övrigt nästa problem och ta ställning till. Dock förefaller det ganska klart att detta innebär behov av en bil till vid Danderydsterminalen för att lösa dessa uppgifter.

Lördagen den 24 sept avhölls ett kombinerat fack- och informationsmöte för ch-personalen. Till vår stora glädje ställde hela 15 intresserade postchaffisar upp. Punkt 1 på programmet var naturligtvis dom nya transportlistorna som genomgicks och kommenterades. Därefter vidtog en mycket saklig debatt om andra aktuella ärenden, där ett antal helt berättigade krav och förslag framfördes. Några av dessa ärenden dyker upp gång på gång och detta tyder ju på vilka viktiga frågor det rör sig om. För att bara nämna några, det eviga problemet med vikten i säckarna (högst 25 kg). Jobbar man hela dagarna med att lasta och lossa har man lite svårt och förstå argument typ " Du kan väl ta den här tunga säcken den här gången bara " precis som det vore den absolut sista tunga säcken i hela posthistorien. Ch-jobbet är ju erkänt påfrestande för ryggen och vi vädjar till alla goda krafter att hjälpa oss med detta problem. Ett annat problem är lådorna som används i transporten mellan filialerna. Enligt vår mening är dessa alldeles för veke med lock som ej tål mycket hantering innan dom blir skeva m.m. Det allvarligaste är dock vassa kanter som har orsakat skärsår bland personalen. Finns det ingen möjlighet att fixa en bättre typ, tro ? Vidare behövs en grundlig genomgång av samtliga ställen där vi lastar och lossar. Det fattas markerade lastplatser samt anslag på väggarna, likaså ringklockor och dörrkrokar. Tja, det var ett litet axplock ur debatten, av utrymmesskäl slutar vi väl där vad beträffar mötet.

(fortsätter nästa sida)

CHLIFÖRUNDISFRÅGOR fortsättning:

Och så går vi raskt över till något annat och ställer följande frågeställning, närmast till våra representanter i avdelningen och förbundet. Postteknikavdelningen har tagit fram årtider i transportarbete. Alla handgrepp och olika moment i transportarbete har noggrant tidsstuderats och sammanställningen har utmynnat i ett häfte kallad "Organisation av biltransporter". Vore det för mycket begärt att förbundet eller avdelningen informerade berörda grupper. Detta har dock tagits fram efter förhandlingar med SF sektion 3. Enligt vår mening är detta en avgörande fråga inför framtiden, ska vi verkligen återgå till att transportera, det är någonting som man joxar i hop " vid skrivbordet " som det så träffande beskrivs i Postverkets information i bl. a Post-nytt.

Till sist tvingas vi konstatera att vid övergången till nya ch-listor vid Danderydsterminalen inträffade en mycket beklaglig händelse. Av någon anledning skulle vår vakt 3 utföra ytterligare göromål än det som tidigare var överenskommet. Detta skapade naturligtvis häftiga reaktioner från ch-personalen som av sina förtroendevalda tydligen blivit " felinformerade ". Det har nämligen inte förekommit på länge att våra göromål omfattar mer än det som klart framgår av resp. körlista.

Undertecknad beklagar det som har inträffat, inte minst p.g.a vårt engagemang och samarbetsvilja, att som tack utsätts för provokationer som detta.

Ja, det får väl räcka för den här gången och min förhoppning är att vi även i fortsättningen kan hålla ångan uppe i gänget. Frågor att ta ställning till kommer nog ej att saknas.

Hannu Kuuluvainen

SPORTEN

Posten favoriter i inomhusfotbollen.

Efter torsdagens lottning inför årets inomhusfotboll kan man konstatera att Posten seglat upp som favoriter till slutsegern i grupp A.

Årets serie är uppdelad på två grupper, A och B, varav de tre främsta lagen bildar en slutspelsserie.

Genomgång och utdelning av spelschema förättades på torsdagen där samtliga 17 lags lagledare var representerade.

Vi hoppas att det inte ska uppstå några problem med att få ihop ett starkt lag så vi kan infria vårt favoritskap.

Slygsam placering i inomhusfotbollen.

En sjundeplacering blev vårt facit i årets utomhusfotboll. Man ställer sig frågan varja år, varför vi inte kan hävda oss i fotboll utomhus. Nu ska vi emellertid se fram emot en finare placering då vi nu ställer upp som favoriter i inomhusfotbollen.

Sluttabell (ute): Grupp B.

1. ENEA DATA	24-9	15 p
2. TÄBY AIF	25-15	11 p
3. NORRBUSS	19-14	9 p
4. POSTEN	24-24	6 p

Cam.

ENGELSKA POSTARBETAREFÖRBUNDETS

KONGRESS

UNION OF POST OFFICE WORKERS

När jag kom till England i somras höll det engelska postarbetarförbundet på att förbereda sin årliga kongress. Jag fick reda på det genom Ivor Zott, en av de 24 i förbundsstyrelsen. Han har suttit i styrelsen de senaste 20 åren och har alltså alla kontakter som kan tänkas på såväl "låg" som "hög" nivå. Ivor är en mycket vänlig och hjälpsam herre som nu väntar på sin pension. Vid mötet med Ivor i Manchester blev jag och min postkompis Jan Singman, inbjudna att besöka förbundets kongress. Den skulle hållas i Bournemouth på kalkan kusten den 14-21 maj. Det bestämdes att besöket skulle vara från måndag till onsdag kväll.

Efter en rolig bilresa från Manchester genom ett vackert sommar-England kom vi ner till Bournemouth. Vi sökte upp Ivor på högkvartershotellet. I foajen satt hela "klanen" med generalsekreteraren i spetsen och drack kaffe på maten. Klockan åtta nästa morgon började kongressen. 1600 delegater, observatörer och gäster deltog. På podiet satt hela förbundsstyrelsen och bakom dem de speciellt inbjudna gästerna (bl.a. vi) och längst

bak observatörerna. I salen trängdes delegaterna.

Det var ett väldigt liv och mycket rörelse i den gamla lokalen, och över allt detta låg röken från minst tusen cigarettökare. Som en bakgrund låg hostningarna från alla som inte tålde den ofantligt dåliga luften i salen.

Janne, min kompis, placerades bredvid en äldre gentleman från Schweiz, som visade sig vara en f.d. ordförande i Internationella Postförbundet (PTTI). Han frågade oss om vi kände Arne. - Vilken Arne? sa vi. - Arne Geijer, sa han. Naturligtvis visste vi vem han var, men kunde ju inte påstå att vi kände honom.

Arbetsordningen inför och under kongressen är lite annorlunda mot vad vi är vana vid i Sverige. Först skriver avdelningarna motioner, som förbundsstyrelsen svarar på. Avdelningarna yttrar sig över dessa svar och detta blir sedan diskussionsunderlag vid kongressen.

Vid varje fråga inleder representanten från berörd lokalavdelning diskussionen, genom att förklara och propagera för den sak man skrivit om. Tiden är noga begränsad till fem minuter och ingen får tala längre än så. Det tänds en röd lampa när tiden är ute och då måste talaren sluta, även om han är mitt i en mening.

Nästa talare väljs ut på så sätt att ordföranden tar ut någon av de som genom rop och viftningar med armarna givit sig tillkänna. Det gäller att, som de säger "catch chairmans eye", fånga

ordföranden. En skicklig ordförande lyckas kanske fördela ordet till olika delar av församlingen. Så småningom är det den ansvarige i förbundsledningen som får komma med sin åsikt i frågan. Detta sker som regel under visslingar och rop från delegaterna, som i de allra flesta fall opponerar sig mot förbundsledningens förslag. Det verkade nästan vara en opposition för oppositionens egen skull.

Till slut blir det i alla fall dags att avgöra frågan genom omröstning. Först sker detta genom handuppräkring men ordföranden har svårt att bedöma röstresultatet, så säger han att förbundsledningens förslag vunnit och då måste 50 kongressdelegater resa sig snabbt innan ordföranden, genom att sätta sig, anser att förbundsförslaget godtagits. Någon ordförandeklubba används inte. Anser man att ordföranden tar för snabba beslut kan man ställa misstroende votum mot honom och det måste röstas om han ska få sitta kvar eller om vice ordföranden ska träda in. Vid tidigare kongresser har det hänt, att man förbrukat ett ganska stort antal ordföranden.

Vid rösträkning stängs dörrarna till salen och endast de delegater som är inne i salen får rösta. Detta har dock inte så stor betydelse eftersom man röstar med kort och de kortavdelningarnas delegater har, representerar antalet medlemmar inom avdelningen. Varje avdelnings delegation ser alltid till att de har en representant i salen med röstkortet.

De frågor som behandlas innefattar allt ifrån framtida politik till hur knapparna i uniformen ska se ut. I de frågor som beslut inte hinner tas, avgör förbundsstyrelsen i samråd med berörda avdelningar.

En av de större frågorna som behandlades under vårt besök rörde pakethantering. Situationen i England är den att det egentligen finns tre stora företag som konkurrerar på paketmarknaden; järnvägen, postverket plus ett annat statligt företag!!! Inom postverket märks ett sviktande kundunderlag. De anställda är oroliga för att mista arbetstillfällena. För att möta konkurrensen, effektiviserar man genom att satsa på en koncentration av pakethantering till 30 helt mekaniserade sorteringsanläggningar, hittills har man byggt sju. Detta gör också att arbetstillfällena koncentreras till ett fåtal stora orter och skapar problem på de små orter som tidigare haft paket-

hantering. Ända har antalet anställda inte minskat efter mekaniseringen utan det har behövts fler anställda.

Diskussionen rörde också vilken typ av service man ska ha. Nu delas alla paket ut till kundens adress, men det vill postverket ändra så att det ska ske på samma sätt som hos oss. Delegaterna var här rädda för att detta skulle medföra nedskärning av antalet chaufförsvakter och därmed arbetslöshet. Man beslutade att stödja den fortsatta utbyggnaden av stora mekaniserade kontor vilka man troligen aldrig kommer att bygga p.g.a den ekonomiska situationen.

En annan stor fråga som diskuterades gällde pensionerna. I England är pensionsåldern 60 år för kvinnor och 65 för män. Postpensionsåldern har man lyckats få sänkt till 60 år och man får då en liten pensionsutbetalning varje månad. Postpensionen är låg och går inte att leva på. De flesta måste försöka få nytt jobb fram till folkpensionen vid 65 år.

På kongresser fanns det motioner om rätten att få fortsätta arbeta efter uppnådda 60 år, att få ha kvar sin tjänsteplacering med samma lön och dessutom att få ut postpensionen. Förbundsstyrelsen varnade för att detta krav kunde tolkas av postverket som krav på höjd pensionsålder. Något resonemang om höjd postpension eller delpension uppfattade inte vi.

Förbundsstyrelsen presenterade en rapport med en plan för förbundets framtida riktlinjer och politik. Förra årets kongress 1976, hade begärt denna specialrapport. En del av rapporten behandlade en sammanslagning mellan arbetsledarnas 2 olika postförbund och Postarbetarförbundet (UPW). Det finns åtta olika fackförbund för postanställda och detta försvårar det fackliga arbetet. Detta förslag godtogs dock inte av kongressen och inte heller det övriga i den framlagda rapporten så just nu finns alltså inga fastlagda riktlinjer för Engelska postarbetarförbundet.

Totalt tog man beslut i tio olika frågor av de 27 som fanns på denna dags dagordning.

På måndagskvällen var det förbundsstyrelsens middag för utländska gäster. Den inleddes med mottagning i en salong på högkvartershotellet. Damerna fick en blomma att fästa vid barmen och herrarna fick whisky! Efter att artigt ha konverserat i

en halvtimme var det dags för middagen. Det här var festkvällen på kongressen och delegaterna ungicks också under angenämare förhållanden på sina respektive hotell. Med assistans av Ivor Zott gick vi runt till flera hotell och pratade med folk. Vi blev presenterade för massor av människor bl.a de Walesiska och Skottiska delegationerna.

Det hela avslutades på vårt hotell tillsammans med killarna från Londons transportavdelning.

Dagen efter delades kongressen in i specialsektioner. Vi följde sektionen för postiljoner och transportarbetare. Dessa var den största gruppen med sina 800 delegater.

På denna dags dagordning fanns 54 punkter.

Två förbundsstyrelserepresentanter från Manchester satt som ordförande och vice ordförande; Fred Binks, avdelningsordförande för c:a 10 000 postisar och så vår vän Ivor Zott.

Den första diskussionen var mycket intressant för oss, den gällde gruppisarna.

Avdelningarna och klubbarna har i denna fråga lokal förhandlingsrätt och av den orsaken fanns det en rädsla att man på vissa håll, med svaga fackliga representanter och starka postmästare, skulle bli tvingade att gå med på en höjning av viktgränsen för gruppisarna. Där fanns också en rädsla för, att om postverket inte fick höja viktgränsen, skulle dra in utdelningen av grupporsband. Detta skulle minska postmängden på brevbärarnas andra tur så mycket att postverket skulle vilja dra in andra turen. Detta skulle i sin tur kunna leda till avskedanden. Egentligen är det ingen som vill ha gruppisarna kvar men hellre tar man ut dem än sällar sig till den skara av c:a 2 millioner arbetslösa som finns i England.

Man hade också en diskussion om att återinföra söndagstömningar vilket förbundsstyrelsen och delegaterna var helt överens om.

Andra punkter på dagordningen var t.ex. jultrafiken, ändrade trafiksäkerhetsbestämmelser för tyngre postlångträdare (600-700 kubikfot), brevbärarnas rätt till handlampor (inte pannlampor) och förslag till ändringar av postuniformen.

Som avslutning för vår del blev vi bjudna på lunch (tre timmars) av förbundet. Den avåts tillsammans med Bill Tracy som är assisterande sekreterare till generalsekreteraren (notsvarande förbundsordföranden här).

Till vår stora besvikelse fann vi att hans sympatier för Labour-partiet, som han tillhörde, var vad de borde vara hos en ledande person inom förbundet. Han hade inget emot att emellanåt rösta med de konservativa, bara han slapp kollektivtrafikfiler och lag om säkerhetsbälten. Han tyckte också att det var viktigt att England stannade kvar i EG.

Dagarna i Bournemouth på kongressen var mycket intressanta genom att vi fick se hur man arbetar fram besluten i Engelska Postarbetarförbundet.

En del av diskussionerna gick oss nog tyvärr förbi på grund av språkförbistringar och alla de olika dialekter delegaterna talade.

Vi knöt dock en hel del kontakter som senare under vår vistelse visade sig värdefulla. Till dessa och annat återkommer jag i ett senare nummer av Postnumret.

Mary-Ann Ekström Täby 1

(Jan. Singnan Uppsala 1)

STUDIER I HÖST

Inför höstens studieverksamhet har studiekommittén genomfört uppsökande verksamhet på postanstalterna inom klubbområdet.

I första hand har vi föreslagit cirkeln "Vem bestämmer Vår Framtid" som är gjord i samarbete mellan LO, SAP och ABF. Cirkeln tar upp en diskussion om ekonomisk demokrati. Vi har ansett den värdefull inför den 12-timmars MBL-utbildning som erbjuds alla och som startar till våren.

Till "Vem Bestämmer Vår Framtid" finns ett rådslagsmaterial från LO-distriktet som tar upp ekonomisk demokrati på regional nivå. Två cirklar, på Täby 1 och i Åkersberga kommer att vara igång vid pressläggning av denna tidning. Intresse fanns även på andra kontor men tyvärr inte i tillräcklig omfattning för att kunna starta flera cirklar.

I höst kommer också två cirklar i 40-timmars MBL-utbildning för förtroendevalda att köras. Meningen är också att ur denna grupp kunna rekrytera cirkelladare till 12-timmars MBL-utbildningen som kommer till våren. Till både 40-timmars och 12-timmars MBL finns intressant bredvidläsningsmaterial; en bok av Åke Olsson- "Anpassning eller förnyelse" och material från LO. Dessa Mbl-cirklar ska alltså gå på arbetstid men kan också gå på fritid, då mot kompensation tid mot tid.

Vi hoppas på stor anslutning till 12-timmarsutbildningen - Det bör ligga i allas intresse att sätta sig in i dessa frågor. Till våren hoppas vi också få igång några AST-(avtals) cirklar.

STÄLL UPP I STUDIEVERKSAMHETEN! DEN ÄR VIKTIG.

Studiekommittén

Det tog mig en hel sommar att läsa Väinö Linnas trlogi vars delar heter Högt bland Saarijärvis moar, Uppträlar och Söner av ett folk, men en sådan upplevelse. Det är ett brett upplagt epos om en finsk nybyggarfamiljs liv i den lilla byn Pentinkulma och om den vaknande socialismen under åren vid slutet av 1800-talet fram till andra världskriget.

Det handlar om torparnas frigörelse. Det handlar om förtryck, om kärlek, svält och om ond bråd död.

Det är ett stycke finsk historia, men en historia som spränger de nationella gränserna och talar till alla.

Det handlar om Jussi som drömde om friheten, om något eget, som lämnade Frästgården där han var dräng. Dikade ett kärr, bröt åkermark, byggde hus, led, knäckte ryggen, födde en son Akseli som fortsatte kampen, sin kamp, allas kamp.

Väinö Linna, den store berättaren, diktaren har gett oss en rikedom med sitt mästerverk. Vi lever med bland människorna, deltar i sorgen, i glädjen och i kampen, kampen.

Björn Berglund

Busablaget- en ny roman av Jan Fogelbäck.

"Morgonen var svart och luktade dieselolja.

Jag anlände sent till garaget.

Tre rimfrostiga bilskrällen stod inbackade mot trafikexpeditionen. Två gamla folkvagnar och så halvlysets nya Volvo lite förnämt vid sidan av under en presenning. Jag ställde mig mittemellan, klev ur, låste sömngångaraktigt. Det självlysande uret uppe på kontoret visade fyra och trettiosju, vilket var tio minuter för mycket för mig.

Jag spottade mot backen, beredde mig på käftande med Halvlyset. Det var mörkt. Det var besvärligt. Uppemot segdrog en lastbil med alldeles för svag motor och tvärs över vägen hade K:et i Kosums ljusreklam drabbats av glappkontakt.

Jag halkade gången upp, den som bussgruppchefen Bror Duktig lovat asfaltera i ett tiotal år, och fick halvvägs sällskap med Nisse Fors, trött och sur som jag.

- Varifrån kommer du, sa jag, jag såg dig inte.

- Från helvetet, sa han.

Vi trampade vidare, sida vid sida."

Så börjar andra kapitlet i Jan Fogelbäcks nya roman "Bussbolaget". "Bussbolaget" är det stora kommunala bussbolaget; SL:s "södra bussgrupp", har stätt modell. Där jobbar "uppemot trehundra chaufförer, ordinarie och extrakyklingar, tvättare, smörjare och verkstadspersonal"; bokens huvudperson Erling Klang är chaufför, och har varit det sedan 70-talets början.

Boken skildrar det som händer på den här arbetsplatsen, men också Erling Klangs personliga utveckling, några vintermanader, ett år "mitt i sjuttitalet".

Det är en bra bok som jag hoppas ska få många läsare.

Varför det? Varför skall man överhuvudtaget läsa skönlitteratur, och varför skönlitteratur av det här slaget?

Ivar-Lo Johansson, vår kanske störste svenske arbetarförfattare hittills, skrev en gång så här:

"Det är utmärkt om en arbetares bokhylla rymmer så många bra böcker som möjligt. Det är rimligt att den upptar böcker, som rör hans eget liv. Det är likaväl från sin egen utgångspunkt han ska orientera sig i tillvaron. Ifall han under sin semester skulle resa i Sverige, skulle han ju inte ha stor användning av en karta över Kina även om Kinakartan kanske ansågs "finare".

"Bussbolaget" är en arbetarroman, och som sådan ingår den i den nya generation av arbetarlitteratur där böcker som Thomas Nydahls "Fabrik" och Bunny Ragnerstams Kristianstadstrilogi om vi håller oss till Sverige, men även Tor Obrestads "Sanda-strejk" för att ta ett exempel från Norge, ingår. - dessa böcker har tidigare anmälts i vår tidning. Det är för vår del en pånyttfödelse av den, som det påstås, unika svenska proletärlitteraturen.

Jan Fogelbäcks bok är en arbetarroman inte bara för att författaren själv är arbetare - just nu arbetar han som metallarbetare i Göteborg, eller för att författaren säger att han skrivit den för arbetare - det säger han, eller för att den handlar om arbetare - det gör den ju; utan också, och framför allt, därför att den står på arbetarnas sida.

När författaren gör narr av bolagets direktör, gör han det därför att denne är arbetarnas motståndare. Arbetarna i boken, eller för den delen också Erlings släktingar, har även de sina daliga sidor, men de är ändå kamrater, de står på samma sida, och därför skildras de också på ett annat sätt. Och när Erling själv och de andra chaffisarna råkar i trubbel med bolaget, intar författaren som en självklarhet deras ståndpunkt.

Vore det inte roligt och lärorikt och stärkande, att läsa en sådan bok?

Låna den på biblioteket!

/Jå

TJAFS...!

Jämlikhet, vad är det?
Somliga är duktigare och nyttigare än andra och
de bör ha större belöning och större inflytande.
Ägarintressenas makt över företagen bör vara oinskränkt!

Företagen har inget ansvar för den
sociala utvecklingen. Deras uppgift
är ju att producera. Går företag omkull
är det ju bra om staten går in och städar.

Utbildningspolitiken är bra. Då får företagen bättre
arbetskraft och därmed större vinst.
Fackföreningar är också bra. Där disciplineras arbetarna
och det bidrar till arbetsfred och därmed tjänar företagen m...

INTERNATIONELLT

HAR JÅ RENT MJÖL I PÅSEN?

I nr 2/77 av Postnumret finns ett inlägg av JÅ, "Glöm inte den 21 augusti", där vi uppmanas att demonstrera öfr Tjeckoslovakiens folk. Den uppmaningen instämmer jag helt i. Men resten av JÅ:s artikel gör mig lindrigt sagt fundersam.

Underligt nog berättar JÅ ingenting alls om förhållandena i Tjeckoslovakien, utan levererar bara ett starkt känslomässigt fördömande av Sovjet. Artikeln är kryddad av formuleringar som "de ryska imperialisternas syndaregister", "en rovgirig imperialiststat", "ett folkens fängelse", "en grym fasciststat", "en aggressiv fascistisk stat som strävar efter världsherravälde".

Nu verkar det här lite överdrivet nitiskt. För det är väl få av Postnumrets läsare som är några ivriga försvare av den härskande byråkratin i Sovjet?

Jag tror att JÅ gör en björntjänst åt dom i Sovjet och Tjeckoslovakien som kämpar mot byråkratin, för demokratiska fri- och rättigheter, för arbetarmakt och socialism. JÅ:s floskler känner vi igen från borgerlig antikommunistisk propaganda som genom att ivrigt peka på "sovjetimperialismens" vidrigheter försöker vända bort blickarna från kapitalismens förtryck i väst och imperialismens härjningar i länder som Vietnam och Chile. En sådan "solidaritet" är inte oppositionen i öst betjänt av - och det är lätt för byråkraterna att avvisa den med samma metod, det vill säga genom att visa att kapitalismen inte är mänskligare.

Att JÅ också har en hycklande inställning till förtrycket i Östeuropa (eller är han bara okunnig) visas av att han som kontrast till dagens Sovjet sätter upp 30- och 40-talets. Det vill säga, när den stalinistiska terrorn mot det sovjetiska folket var som hårdast, så anser JÅ att "folket hade makten" och att Sovjet var socialistiskt! Vad anser han egentligen om likviderandet av miljoner människor i det "socialistiska" Sovjetunionens fångläger på 30- och 40-talet? JÅ skriver om förtrycket mot de sovjetiska arbetarna idag - har han då hört talats om 30-talets arbetslagar, som till exempel innebar att den som kom tjugo minuter för sent till jobbet blev avskedad? (Eklund/Reichard: Är Sovjet kapitalistiskt?) JÅ nämner förföljelsen av de nationella minoriteterna, men tycks glömma att denna politik grundlades och tog sina grymmaste uttryck under just Stalintiden. (För övrigt vore det intressant att få reda på JÅ:s inställning till Sovjets invasion av Ungern 1956, som tycks ha inträffat innan Chrustjëvs "fascistiska kontrarevolution".)

Hur ser egentligen JÅ:s socialism ut? Och hur skiljer sig "socialismen"

ii 30-talets Sovjet från "fascismen" i 70-talets? För mej framstår det som lika löjligt att kalla Sovjet "fascistiskt" som att kalla det "socialistiskt". Även om arbetarna i Sovjet på 30-talet knappast hade större politisk frihet än de i Nazi-Tyskland, så existerade ändå helt grundläggande skillnader. Framför allt därför att man i Sovjet hade, och fortfarande har, en planerad ekonomi, med allt vad det innebär. Om JÅ med "fascism" menar något i stil med "terrorordiktatur", så måste väl en lång rad länder klassificeras som fascistiska. Till exempel Kina, där man ju som bekant gör processen kort med alla som opponerar sig mot den för tillfället styrande flygeln av partibyråkratin.

JÅ tar också upp tre exempel på "sovjetimperialismens" syndaregister men gör det på ett ganska underligt sätt. Han skriver att Sovjet "anstiftade inbördeskrig i det befriade Angola". Den som har den minsta kunskap om kriget i Angola ställer sej nog ganska frågande till det påståendet - vart tog exempelvis Sydafrikas invasion av landet vägen? JÅ upprörs också av Sovjets "makalösa militära utrustning", men förbiser helt USA:s ansvar i utrustningen. Slutligen fördömer han Sovjets dubbelspel när det gäller regleringen av fiskegränser, men glömmer att de flesta stater som har stora fiskeflottor och ansett sig vara geografiskt missgynnade har fört en liknande politik.

Är nu dessa "synder" värre än de otaliga förräderier som sovjetbyråkratin har begått under årens lopp? Med tanke på alla de brott som Stalins hantverkare begå mot dom som kämpade för socialismen runt om i världen, och när man ser hur hans efterföljare i Moskva och Peking troget följer i hans fotspår, då förefaller JÅ:s indignation över tvister om fiskegränser inte bara som löjligt, utan nästan som en ursäkt för alla mångdubbelt värre svek byråkraterna gjort sej skyldiga till.

Sluttsen av allt detta blir att JÅ:s sovjetkritik inte är seriös, och att han inte alls är konsekvent i sitt fördömande av byråkratins förtryck. Det är därför det är motiverat att fråga sej om JÅ har rent mjöl i påsen när han fördömer Brezjnev & Co.

Jan Czajkowski

Svar till Jan Czajkowski och Åke Modigh.

Janne C frågar sig i sitt inlägg om jag har rent mjöl i påsen när jag kritiserar Sovjetledarna av idag och deras politik. Han kallar mina karaktäriseringar av dagens Sovjet för "floskler" och menar att jag därmed "vänder bort blickarna från kapitalismens förtryck i väst och imperialismens härjningar i länder som Vietnam och Chile" (Åke M spinner i sitt inlägg på samma tråd).

Hoppasann!

Märk tendensen att ställa min kritik mot de ryska imperialisterna i motsättning till kritiken mot t.ex USA-imperialismen. Jag har som bekant kritiserat båda.

Det är nämligen så att Jan C och Åke M, vilka själva utger sig ~~ifr~~ för att vara socialister, utmärker sig dels genom att de vägrar att ta klar ställning till om Sovjet idag är socialistiskt eller inte, dels att de i viss mån kritiserar Chilejuntan, eller de svenska imperialisterna, eller USA, men mycket litet och mycket ogärna de "nya tsarerna" i dagens Sovjet. Därför demonstrerade inte Åke M den 21. augusti mot ~~okkupationen~~ den sovjetiska ockupationen av Tjeckoslovakien, men väl den 11. september mot fascisterna i Chile.

Är inte detta hyckleri?

Mot den här bakgrunden måste man också se deras inlägg. När det blir tal om världspolitik och om Sovjet så pratar dom om "Chilejuntan", "USA-imperialismen", om "Kinas reaktionära utrikespolitik" - där man typiskt nog hämtar den mesta näringen från just Moskva! - eller om Sovjet igår; men inte om Sovjet idag. Mest typiskt är Åke M:s inlägg, han berör överhuvud taget inte de frågor jag tog upp, han pratar om annat istället; men även Janne C:s inlägg präglas av den inställning jag ovan beskrivit.

För egen del måste jag också göra självkritik, därför att min artikel tog upp för många sidor av saken. Det försvårar diskussionen med tanke på det begränsade utrymme vi har i vår tidning. Det gör att också Janne C, som i alla fall gjort ett försök att bemöta min artikel, måste bli lika kortfattad han; vilket inte hindrar att han på de två sidorna får rum med en mängd felaktiga och hemska påståenden. (Ett exempel. Först påstår han att i 30-talets Sovjet skulle "miljoner människor ha likviderats", arbetare ha sparkats om de kom tjugo minuter för sent, "förföljelserna av de nationella minoriteterna ha tagit sina grymmaste uttryck". Om det nu hade varit på detta sätt - vilket det inte var - förefaller åtminstone för mig likheten vara ganska stor med de förhållanden som rådde i t ex Hitlertyskland. Men längre fram skriver sedan JC: "Även om arbetarna i Sovjet på 30-talet knappast hade större politisk frihet än de i Nazityskland, så existerade ändå helt grundläggande skillnader. Framför allt därför att man i Sovjet hade, och fortfarande har, en planerad ekonomi, med allt vad det innebär" (mina understrykn). Först svärtar han ned Stalins Sovjet med fruktansvärda anklagelser, sedan vänder han på klacken och accepterar, eller i varje fall ser förmildrande på, sådana förhållanden därför att det fanns en "planerad ekonomi". Med denna typ av bevisföring ("Bara det blir planekonomi kan vad som helst accepteras") är det inte underligt att många människor är rädda för socialismen, och socialisterna.

Men även om JC:s argumentering är ruskig, kan den verka ~~klaxig~~ obegriplig, litet ologisk, om man inte observerar den lilla bisatsen "och fortfarande har (planekonomi)" i den ~~klaxiga~~ citerade meningen.

TANKEN GICK TILL EN GAMMAL TROTJÄNARE OCH VÄN:

Du kom till oss år 1964- Fräsch och nyfödd det året.

Alla var glada och nöjda.

I alla år Du sedan följt oss i vått och torrt.

Varit med i glädje och sorg.

Arbetslivet Du också fått pröva.

Många smällar Du fått, men färden gick vidare.

Från norr till söder Du vandrat vägen fram.

Men åren går, åldern tar ut sitt.

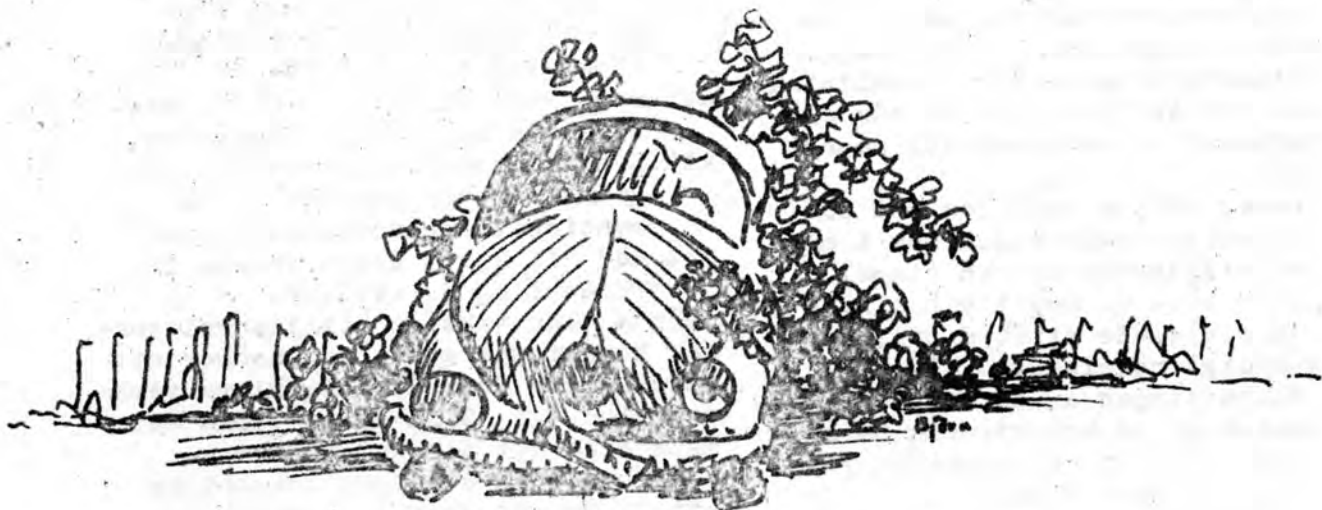
Sliten och med många skavanker, som Du ej själv
rådde för, gick Du vidare till dags dato, då en
yngre förmåga tog vid.

Kanske är den bra, men betydligt mer komplicerad
och modern.

Ett är säkert!

Du är mycket saknad av mig, som på slutet hade
mesta kontakten med Dig!

22/3-77 Gunvor Luks.

SF ÄR ETT STARKT FÖRBUND

DET KONSTATERANDET KAN MAN GÖ-
RA EFTER DEN NU AVSLUTADE 2:A
KONGRESSEN OCH MAN PÅBÖRJAT EN
NY KONGRESSPERIOD. TROTS ATT SF
ÄR ETT UNGT FACKFÖRBUND GAVS
DET MÅNGA BEVIS PÅ STOR MOGNAD
OCH INRE STYRKA OCH KRAFT, VIL-
KET ÄVEN BETYGADES AV GÄSTANDE
TALARE.

De gamla kartellförbunden som
idag är sammanslagna till ett
förbund visade mycket klart
att sammansmältningen är ett
faktum och gått bra, kanske myck-
et tack vare starka förbundsled-
ningar under först Gustav Kolares
ledning sedan under Lars Sandberg
och nu under Lars-Erik Nicklas-
sons.

Det är med stor tillförsikt och
goda förhoppningar SF går in i
en ny kongressperiod.

Så här snart efter kongressen
är det svårt att sammanfatta al-
la arbetstyngda dagar och de
olika frågornas behandling, men
några helt säkra intryck måste
dock redovisas.

Kongressen markerade vid flera
tillfällen under veckan sin
ställning i den fackliga och po-
litiska arbetarrörelsen och man
gjorde mycket klara ställnings-
taganden för det socialdemokra-
tiska partiet.

Kongressen uttalade både i de-
battinläggen som i offentliga
uttalanden denna sin inställning
och att inriktningen nu måste
vara ett regeringsskifte senast
1979.

Skarp kritik riktades mot den
borgerliga regeringen som i mån-
ga handläggningar och utspel
visat både en negativ hållning
som avvisande attityd till den
fackliga rörelsen.

Behandlingen av de c:a 800 moti-
onerna är ju kongressens huvud-
fråga och där medlemmarnas ytt-
ringar kommer fram.

Stora debatter har det varit
kring de lönepolitiska frågorna,

om medbestämmande i arbetslivet
men även om förbundets fortsatta
organisation och verksamhet.

En utredning som presenterades
kongressombuden visade hur den
fackliga informationen fungerade
inom SF och hur medlemmarna upp-
levde sitt förbund.

En mycket avslöjande läsning som
manar till många allvarliga om-
provningar för framtiden.

Utredningen visar att medlemmarna
i stort är nöjda med sitt förbund
och har förtroende för sitt för-
bunds handlande i olika frågor.

Men när det gäller informationen
ut till medlemmarna och möjligen
att gå tillbaka till förbundet är
det sämre ställt. Allt för många
medlemmar får ringa eller ingen
del av den fackliga informationen
och c:a 83% uppger att de har små
eller inga möjligheter att göra
sina synpunkter gällande.

Kongressen var enig om att detta
måste rättas till och kraftfulla
insatser utlovades av förbundsled-
ningen bl.a. genom anpassning av
förbundsorganisationen och öppnan-
de av nya kontaktvägar.

Lönepolitiken har alltid varit
och var även på denna kongress en
livlig debattfråga.

Många olika synpunkter lades på
förbundets löneuppgörelser, men
till slut enades kongressen om för-
bundets målsättning och säger -
att förbundet skall föra en fort-
satt solidarisk lönepolitik
och samordnade förhandlingar,
att man skall fortsätta att för-
bättra inom låg- och mellan-
löneskiktet,

att man skall förbättra och vidare-
utveckla nuvarande lönesystem,
att i avtalarörelserna avsätta be-
gränsade utrymmen för vissa
myndighetsförhandlingar, samt
att med all kraft driva frågan om
förenklning av avtalen.

Många fler viktiga ställningstagan-
har kongressen gjort som kommer att
påverka den fortsatta fackliga verk-
samheten, men till detta finns det
anledning att återkomma senare.

Man kan dock återigen konstatera
att SF är ett starkt fackförbund.

Josef Lundell

POSTEN

PÅ 1600-TALET

I äldsta tider bestreds den kungliga postgången i Sverige af bud, hvilka i krigstid vid uppbåd begagnade budkafven, en kort käpp, försedd med ett snöre i ena ändan och bränd i den andra, hvarmed skulle antydas att den, som icke fortskaffade densamma, skulle hängas och hans gård brännas, och med meddelandet inskuret eller om det var på papper eller pergament omlindadt; den enskilde fick meddela sig på afstånd så godt han kunde. När brefskrifning blef något allmännare och gästgifverier inrättades, åmånste budbäraren, på förekommen anledning att adelns tjenare och andra resande falskeligen uppgåfvo sig resa i kronans ärender, förses med så kallade bådbössor, de kungliges vapen, eller ock vägabref, hvarmed de skulle gifva sig tillkänna och erhålla friskjuts. I hertig Carls tid t. ex. brukades silvermärken, tecknade med bokstäfverna C. och D och derunder en krönt vase. År 1584 afskaffades vägabrefven, emedan de, oaktadt alla försiktighetsmått, missbrukades till allmogens stora tunga och kostnad.

Redan under Gustaf II Adolf hade Axel Oxenstjerna varit betänkt på införandet af ordinarii postgång, men denna kom icke till stånd förr än under Kristinas regering, och från år 1636 kan man räkna den verkliga postens uppkomst i Sverige, "som icke mindre K. M:ts egne, än private personers bref, till deras behöriga orter och ställen fortskaffa och fortbringa skulle, blifvandes till den ändan uti hvart landskap på två eller högst tre mil, efter som vägarne eller lägenheterna medgifva kunde, besymnerligen edsvurne postbönder och postiljoner, under vissa förmåner och friheter tillsatte, som skulle vara färdige, när den ankommande posten blåste i posthornet, att straxt af honom emottaga brefven och med desamma, ofrördröjligen genom natt och dag, oaktadt vad väder vara kunde, än vidare fortlöpa, och skulle var och en postdräng, som således posten framförde, vara försedd med ett särdeles vapen på bröstet och ett posthorn, samt ett spjut eller spets, på det han begynte nalkas till en annan postdräng, han med blåsande kunde gifva tecken och honom varna att hålla sig färdig till resan".

Samtidigt blefvo postförvaltare uti hvar stad förordnade, och öfver alla tillsatt en postmästare i Stockholm såsom uppsyningsman, som under rikskanslerns och kongl. kansliets öfverstyrekse skulle hafva öfverinseendet öfver hela postväsendet. Den förste postmästaren i Stockholm

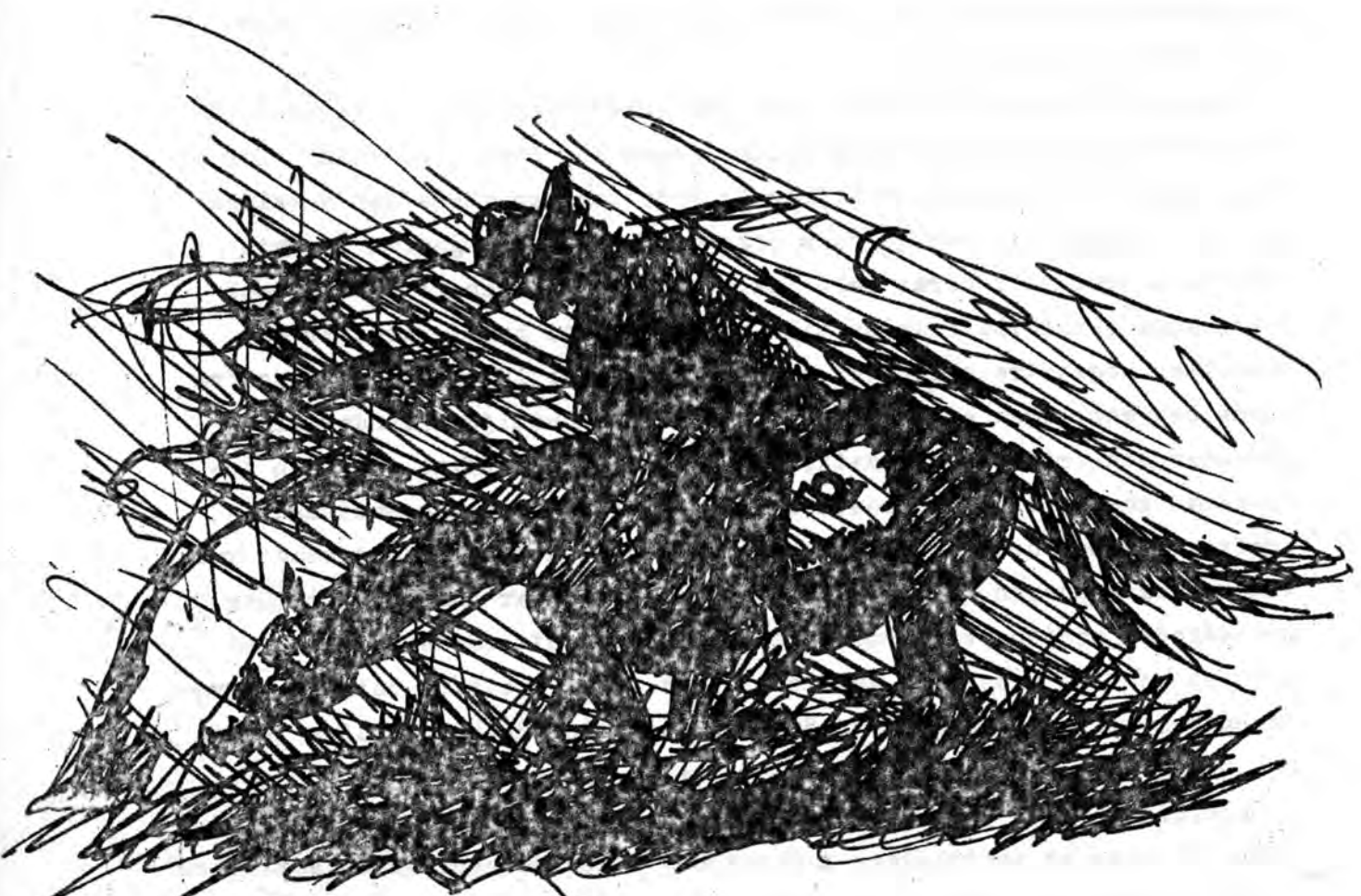
hette Wechel, men den som satte lif i hela postväsendet var Johan Beijer, hvilken utnämndes 1642.

År 1668 kostade ett bref om en lod inom riket 1 öre silfvermynt, om städerna icke lågo öfver tio mil från hvarandra, i hvilket senare fall pottot blef två öre.

Men snart fann man landtposten otillräcklig, och snart finna vi den gamle Olof Rudbeck (Atlanticans författare) medelst postjakter underhålla förbindelse mellan Uppsala och Stockholm, hvarpå han erhöll privilegium 1667.

År 1670 började täckta postjakter afgå till Dalarön från Stockholm, och från 1685 dylika mellan Ystad och Stralsund.

(Ur August Strindberg: ~~Svenska~~ Folket del III)

1. Ledighetsersättningarna vid uppdrag för avdelningen: ersättningen vid ledighet med B- resp C-avdrag höjdes från 50 till 55:- resp 175 till 190:-/dag.

2. Studierapport.

Avdelningsstyrelsen har det senaste året tagit ett fastare grepp om studieverksamheten. T.ex har man gått ut med flera enkäter för att undersöka behovet av utbildning inom avdelningen. Man har lämnat utförliga studierapporter på representantskapsmötena m.m. På det här mötet informerade man fr. a. om de aktuella MBL-studierna och om cirkeln "Vem bestämmer vår framtid". I debatt- och frågestunden kring studieverksamheten berättade Krister Scheffer om en lyckad uppsökarverksamhet på Sth 1: av 115 tillfrågade medlemmar hade 60 visat sig vara intresserade av att delta i någon form av utbildning.

3. Rapport från arbetsmiljökommitten.

Rapporterades att denna ännu inte kommit igång med sitt arbete, mer än att kommitteledamöterna deltar som kursledare vid de kurser i "Bättre arbetsmiljö" som nu genomförs för bl. a. skyddsombuden.

4. Förändrade transportturer till vissa kontor.

Gavs avdelningsstyrelsen i uppdrag att överblicka konsekvenserna av den trptomläggning som på prov genomförs fram till den 1.10 vid vissa kontor.

5. Järva Ban.

JärvaBanfrågan ser nu ut att gå mot sin lösning. Av allt att döma blir det en terminal i Tomtebodavägen, ett alternativ som både verket och facket säger sig kunna acceptera.

6. Statistikgruppens slutrapport.

Beslöts att gruppens slutrapport och förslag till nytt system för statistikupptagning i brevbäringen, som tidigare presenterats i Postnumret, skall överlämnas till sektionen med krav om 1) att de påvisade felaktigheterna i nuvarande system rättas till och 2) att försök görs inom sektionen med den av gruppen föreslagna metoden.

7. Insamlades bland ombuden 636:- till Arbetarrörelsens Chileinsamling.

8. Förbundsordförande L-E Nicklasson.

Förbundsordföranden höll ett inlägg på en timme och en kvart där han framför allt rapporterade från kongressen, men också kom in litet på avtalsrörelsen. Innehållet i hans tal var i stort sett detsamma som redovisats i Statsanställd om kongressen och avtalet. En nyhet om 1978 års avtal presenterade han när han påstod att "utrymmet" redan är "in-tecknat" till 10% (3-3,5% nya semesterlagstiftningen, 3% löneglidning, 2% arbetsgi-varavgifter barnomsorgen samt, hör och häpna, 2% "för hög nivå på -77 års avtal, vilket skall dras ifrån 1978"!)

I debatten som följde på Nicklassons anförande deltog tre ledamöter: undertecknad, Hanberg/Sth 5 samt Stig E/Sth 12. Undertecknad inledde med att i all korthet ge min värdering av kongressen (inte lika positiv som Nicklassons!), men fr.a. gjorde jag en kritisk genomgång av det arbete avdelningens ombud utfört på kongressen. Hanberg tog i sitt inlägg upp kritik mot avtalet, som ju ger kraftiga reallönesänkningar, och mot avdelningsstyrelsen, som i sin iver att försvara detta avtal försökt trolld bort halva prisökningen för i år. Stig Eriksson redovisade missnöjet med det nya avtalet bland medlemmarna. Fr.a. då den retroaktiva ersättningen.

Den bild som jag i mitt inlägg målade upp av avdelningsombudens agerande på kongressen var inte särskilt vacker. Det är ingen överdrift att påstå att trycket ökade i lokalen inför dessa avslöjanden. Efter några korta repliker i frågan från Nicklasson och Bengt Olsson klubbade denne av debatten. Frågan skall istället tas upp på nytt på nästa representantskapsmöte 30/11. "så att ombuden får en chans att försvara sig", som Bengt Olsson uttryckte sig.

Vi återkommer i nästa nummer med en utförlig redogörelse. Bl.a kommer vi då att publicera det inlägg jag höll på representantskapsmötet.

/JÅ

PRESS *grannar:*

Statsanställd

Vi citerar ur Statsanställd 31-32/77 där man i en artikel inför kongressen skriver:

"Ökade resurser till tidningen Statsanställd vill några av motionärerna ha. Speciellt vill man ha en ökning av kulturmaterial. Förbundsstyrelsen pekar på att en stor ökning av det fackliga materialet i tidningen har skett under de senaste åren. Det har i sin tur i vissa fall gått ut över materialet av underhållningskaraktär. Det innebär dock inte att tidningen inte ska syssla med andra frågor än de specifikt fackliga. Tvärtom, behovet av bl a politisk debatt och information har ökat. Men de ofta motstridiga önskemålen får vägas mot varandra."

TEATER

Den 8 september var vi ett femtontal som såg Tältprojektets "Vi äro tusenden", en skildring av arbetarrörelsens historia. Medverkande (och tillverkare) var ett antal fria teatergrupper; Nationalteatern, musikteatergruppen Oktober, Nynningen, Narren + ett antal andra skådespelare bl.a Sven Wollter.

En skicklig och underhållande föreställning med goda skådespelare och musiker. Man hade inga större svårigheter att genomlida föreställningen trots att den var i det närmaste fyra timmar lång och cirkusbänkarna inte alltför sittvänliga.

Beträffande innehållet som sådant upplevde jag historiebegrivningen splittrad och otydlig, detta kan kanske förklaras av att så många människor varit inblandade i tillverkningen av innehållet.

Vissa förenklingar i en sådan här historieskildring är utan tvekan nödvändiga. Socialdemokratien fick förstas utstå mycken kritik. En del "snytingar" var dock väl hårda och orättvisa. Vissa saker kunde säkert både dras bort och läggas till i historiebegrivningen. Att försöka ge sin bild av arbetarrörelsens historia med krav på att ge en allomfattande bild, låter sig naturligtvis inte göras så lätt så slutomdömet måste ändå bli ganska positivt. Sättet att föra ut teater, ett turnerande tältprojekt och sättet att framföra sitt budskap, med enkla medel men ändå både intressant och roligt, är ett experiment som ^{man} hoppas kan utvecklas vidare.